

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen BB : 1836-09-07

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen BB : 1836-09-07", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bb-txt-shoot-n8.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

BB:8

Af en tidligere Excerpt udentvilt fra 35, vil jeg blot erindre mig om Lessings^s Bearbejdelse af Faust, et Fragment, der findes i

Gothold, Ephraim Lessing^s *sämtliche Schriften* Berlin 1794.

XXII Band p. 213-231.

Dette er af et Brev fra Engel, hvori han skriver til K. G. Lessing, at hans (Lessings) afdøde Broder havde meddelt ham Ideerne til flere Stykker og deriblandt til *F.* Han lader Scenen foregaae i en forstyrret gothisk Kirke med et Hovedalter og 6 Bialtere. Ødelæggelse af Guds Værker er Satans Glæde og Opholdet i Ruinerne af et Tempel hans Yndlingsopholdssted. Nu træder da forskjellige Djævle frem for at aflægge Regnskab. En af dem er bleven opmærksom paa *F.* p. 218: Gott seinen Liebling zu rauben – einen denkenden, einsamen Jüngling, ganz der Wahrheit ergeben, ganz nur für sie athmend, für sie empfindend; jeder Leidenschaft absagend, außer der einzigen für die Wahrheit; dir und uns allen gefährlich, wenn er einst Lehrer des Volks würde.« Denne Djævel havde imidlertid ikke kunnet udfinde nogen svag Side hos *F.* for at angribe ham. Nu bereder da Satan sig selv til at paatage sig det og lover sig Seier; man hører imidlertid Guds Engel raabe: I skulle ikke seire. Nu kommer Udviklingen af Stykket: diesen Faust begräbt der Engel in einen tiefen Schlaf, und erschafft an seiner Stelle ein Phantom, womit die Teufel so lange ihr Spiel treiben bis es in dem Augenblick, daß sie sich seiner volllich versichern wollen, verschwindet. Alles, was mit diesem Phantome vorgeht ist Traumgesicht für den schlafenden wirklichen *F.*, dieser erwacht, da schon die Teufel sich schamvoll und wüthend entfernt haben, und dankt der Vorsehung für die Warnung, die sie durch einen so lehrreiche Traum ihm hat geben wollen. Nu var altsaa *F.* stærkere i Dyd; men der gives nu ingen nærmere Oplysning om, hvorledes Djævelen har virket paa ham for at forføre ham.

I N° 2 forekommer Intet mærkeligt. Han lader *F.* først fremmane Aristoteles, derpaa en Djævel.

3. *F.* und sieben Geister.

Her er det endelig ved den 7de Aand, at han træffer sin Mand, den er nemlig saa hurtig som Overgangen fra det Gode til det Onde.«

d. 7. Sept: 36.